

Zpravodaj

číslo 1
prosinec 2019

obce Vranovice–Kelčice

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

...a fotogalerie
z dalších akcí
roku 2019
(9-21)

2 Vysadili jsme novou alej

Podél cesty na Vincencov už roste alej
třešní, jabloní, hrušní, švestek a ořešáků

3 Kontejnery vydělávají!

Nový systém kontejnerů na tříděný od-
pad = přínos pro ekologii i obecní kasu

5 Biocentrum Vranovice

V roce 2020 vznikne na okraji Vranovic
biocentrum s mokřady a tůňemi

SLOVO STAROSTKY

Milí sousedé,

je to už nějaký pátek, co o tomhle zpravodaji přemýšlím. Vlastně je to jinak: Nezačala jsem přemýšlet o zpravodaji, ale o obci, o všem, co děláme a stavíme a taky o všech skvělých akcích, které pořádá Školka, Hasiči, Skaláci i Zahrádkáři. (V rozporu s pravidly českého pravopisu píšu tyhle spolky s velkým písmenem na začátku, protože mi to tak připadá správné. Všem nadšencům a dobrovolníkům velmi děkuji za to, co pro obec děláte.)

Když dnes zjišťuji, co se v naší obci dělo před lety, třeba abychom se mohli inspirovat nebo na něco navázat, je to většinou těžká práce. Historických pramenů je jako šafránu, a pokud nějaké najdu, jde spíš o různé oficiální dekry, dokumenty nebo zápisy z jednání. To bych chtěla změnit, tedy aby naše děti mohly jednou ukázat svým dětem, jak se v obci dříve žilo.

Druhý a důležitější argument, který mne přesvědčil, je naše současnost. Vobou částech vesnice se toho každoročně děje tolik, že už si to nepamatujeme ani na konci roku. Myslím, že je to velká škoda. Já vím, máme obecní web i profil na Facebooku, ale stačí to? Co ti, kteří to s internetem neumí a Facebook nemají? A jak vlastně bude internet a FB vypadat za 10 let (když si uvědomíme, jak vypadal před deseti lety...)? Ale tenhle zpravodaj, když si ho o Vánocích přečtete a v lednu uložíte do rodinného archivu, najdete i po deseti letech na stejném místě.

ZPRAVODAJ JE PRO VŠECHNY

Důvodem pro vydávání zpravodaje naopak není to, abych v něm propagovala sama sebe. Je logické, že obecní investice asi budu nejčastěji komentovat já nebo místostarosta Milan Ošťádal, stránky zpravodaje jsou ale otevřeny každému, kdo bude chtít při jeho přípravě přiložit ruku ke společnému dílu. Pokud nás bude víc, snad se nám příští rok podaří vydat více než jedno číslo...

Vážení spoluobčané, sousedé, kamarádi, přeji vám krásné a klidné prožití vánočních svátků v kruhu vašich blízkých a do nového roku vše dobré.

Irena Blažková, starostka

Vysadili jsme alej Legionáře Antonína Valenty

V sobotu 16. listopadu se ve Vranovicích sešlo několik desítek lidí, aby společnými silami vysadili novou alej ovocných stromů – třešní, jabloní, hrušní, švestek a ořešáků. Pojmenovali ji po místním rodákovi Antonínu Valentovi, který bojoval v první světové válce na východní frontě v řadách Československých legií.

Alej vede kolem silnice z Vranovic směrem k areálu Skala. Pro procházky rodin s dětmi bude mnohem příjemnější a hlavně bezpečnější než chůze po hlavní silnici. Rekreační možnosti pro místní se navíc v této lokalitě brzy rozšíří, aktuálně tam probíhá rekultivace přehrady a v příštím roce chce obec nedaleko Skaly vybudovat v rámci projektu Lokální biocentrum Vranovice tři mokřady.

„Vypadá to, že jsme vytvořili novou stezku, ale starousedlíci nás upozornili, že jsme

vlastně obnovili starou polní cestu, která tam dříve bývala,” řekla starostka obce Irena Blažková a zároveň poděkovala za součinnost zemědělskému družstvu HD Určice.

Zatímco nápad na vysazení aleje přijali místní s nadšením, dlouho diskutovali o jejím názvu. Některým se líbil název Sametová alej, jiní ji chtěli pojmenovat po Karlu Gottovi. „Řešili jsme to i se zastupiteli, ale nechtěla jsem, abychom se rozhádali na takové prkotině,” řekla s úsměvem starostka. „Nakonec se lidé v obci shodli na pojmenování aleje po panu Valentovi, protože osud tohoto našeho rodáka a legionáře stojí za připomenutí. Alej tak bude příštím generacím připomínat, kolik toho museli naši předkové obětovat v boji za svobodu,” dodala Irena Blažková.

red

Antonín Valenta se narodil v roce 1896 ve Vranovicích. V první světové válce bojoval v rakousko-uherské armádě a po zajetí vstoupil v roce 1915 do Československých legií. Prošel s nimi celou transsibiřskou magistrálu a v roce 1921 se vrátil domů. Za první republiky působil v řadách četnictva jako strážmistr.

„V naší rodině se traduje historka, jak učil svého mladšího bratra Jana, tedy mého pradědu, jak válčit. Říkal mu: Musíš skočit do díry po granátu – další už do stejného místa nepadne,” vzpomíná Magda Valentová, která se na projektování nové aleje podílela.

Podzemní kontejnery přinesly obci desetitisíce

Čtvrtletní příjmy za tříděný odpad, které obec dostává od společnosti Ekocom, se zvýšily z průměrných 17 tisíc na dvojnásobek. Kromě přínosů pro obecní pokladnu nás navíc může těšit, že jsme zase o kousek prospěli životnímu prostředí.

Před rokem obec vybudovala čtyři nová podzemní stanoviště kontejnerů, v každém je prostor na tři kubíky papíru, skla a plastů. Staré nádoby neputovaly na skládku, mají teď nové stanoviště za humny a zahrady, aby nebyly vidět z hlavní cesty a nehyzdily vesnici.

„Vždycky jsem byla přesvědčená, že to je správné, ale hlodal ve mě červíček pochybnosti, jestli jich není hodně, jestli nejsou zbytečně velké,“ svěřila se se svými obavami starostka Irena Blažková.

Přínos se jednoznačně prokázal, když přišly od společnosti Ekocom první platby, které obec dostává za třídění odpadů. „Dříve jsme dostávali za čtvrtletí v průměru 17 až 18 tisíc, letos se čtvrtletní příjmy zvýšily na 30 až 40 tisíc. Z toho vyplývá, že třídění od-

padů v obci se zvedlo o více než sto procent. To je bomba!“ pochvaluje si starostka, která se problematice životního prostředí snaží věnovat dlouhodobě.

V obci se nám potvrdily vědecké studie, ze kterých vyplývá, že když mají lidé kontejnery do 100 metrů od domu, tak odpad ochotně třídí.

Zároveň pokračuje svoz biologicky rozložitelného odpadu, který se vyváží každý týden a motivuje obyvatele, aby listí a další odpad nepálili nebo nevyváželi na černé skládky.

Od roku 2020 se chystá také svoz olejů. „Máme vše připravené, nakoupili jsme popelnice a chtěli jsme to spustit už letos, ale svozová firma zatím nemá nachystané auto, takže odpad zatím nemáme komu odevzdávat,“ vysvětlila starostka. Nové kontejnery na oleje budou ve Vranovicích za knihovnou a v Kelčicích za restaurací U Toma.

red

Nové logo symbolizuje svornost dvou dříve samostatných obcí

Naše obec má nové logo. Symbolizuje sou-náležitost místní Mateřské školy, dobrovol-ných Hasičů, Zahrádkářů a Skaláků, tedy čtyř organizací, které spojují obyvatele dvou dříve samostatných vesnic. K jejich sloučení došlo v roce 1964. „To jsem ještě ani nebyla na světě, navíc jsem se do obce přistěhovala až jako dospělá a na historii se dívám s ne-závislým nadhledem. Bydlím ve Vranovicích, obecní úřad máme v Kelčicích, takže se každý den pohybuji v obou částech vesnice. Nikdy jsem nenarazila na nevraživost vranovických ke kelčickým nebo naopak, neměli jsme ani žádná referenda o osamostatnění, ke kterým občas v různých obcích dochází. Vážím si toho, že místní obyvatelé chtějí žít pospolu,“ vysvětlila starostka Irena Blažková, jak nové logo vzniklo.

Původně mělo logo vystihovat právě propoje-ní obou částí, nakonec ale obec zvolila ikony symbolizující čtyři místní organizace. „Dnes už otázku spojení nebo rozdělení lidé neře-ší. Proto jsme chtěli vyzdvihnout Školku a tři naše spolky, které slouží a pořádají akce pro všechny občany vesnice, bez rozdílu toho, na které straně dálnice kdo bydlí,“ dodala Irena Blažková. Právě novodobá dálnice je jedinou viditelnou hranicí, která vesnici rozděluje na dvě části.

V novém obecním logu mají svou ikonku kromě Školky, jejíž poslání je zřejmé, také tři spolky, ve kterých působí místní nadšenci. Dobrovolní Hasiči zajišťují kromě požární bezpečnosti také několik společenských akcí, například ples nebo sportovní soutěž hasičů z regionu O hodový pohár. Zahrádkáři pořádají tradiční soutěž o nejlepší slivovici Vranovská štamprla nebo stavění a následné kácení máje s divadelním vystoupením a odpoled-nem plným zábavy pro děti. Skaláci se stara-jí o areál zatopeného lomu, do kterého zvou místní například na soutěž ve vaření guláše Skalácká vařečka i na akce pro děti a celé ro-diny. Jako poděkování těmto organizacím jim obec nechala zhotovit také samostatná loga.

Znak, který pro Vranovice–Kelčice vytvořil v roce 2011 heraldik Miroslav Pavlů, bude obec nadále využívat hlavně při oficiálních příleži-tostech. Nové logo naopak využije v neformál-ní komunikaci, například v obecním zpravodaji nebo v propagačních materiálech.

Nová loga obec vyrobila i pro: Mateřskou školu, Hasiče, Skaláky a Zahrádkáře.

MATEŘSKÁ
ŠKOLA
VRANOVICE KELČICE

HASIČI
VRANOVICE KELČICE

SKALÁCI
VRANOVICE KELČICE

ZAHRÁDKÁŘI
VRANOVICE KELČICE

VRANOVICE KELČICE

Na obnově Vranovské přehrádky se už pracuje

Obnovu Vranovské přehrádky, která by měla obci pomoci při boji se suchem a zároveň také uchránit před hrozícími povodněmi, zaplatí stát, přesněji Pozemkový úřad Prostějov. Bude stát asi 8 mil. Kč.

Jak zlepšit hydrologickou bilanci, kdy naše území trpí stále častěji suchem? Odborníci mají jasno – Česko je v podstatě „střechou Evropy“ a všechna dešťová voda od nás odtéká pryč. Jedinou naší šancí proto je, abychom ji u nás co nejefektivněji udrželi.

Jenže jak na to? Obec si před několika lety nechala situaci vyhodnotit v Programu rozvoje obce 2016–2023, ve kterém se mimo jiné píše:

Kvůli intenzivnímu využívání zemědělské půdy je území katastru Kelčic a částečně i Vranovic ekologicky nestabilní, chybí fragmentace krajiny. Zemědělská půda je zároveň ohrožována vodní a větrnou erozí. Významným krajinným prvkem je přírodní rezervace Blátka včetně Vranovských přehrádek, které jsou v dnešní době nefunkční. Plochy bude nezbytné do budoucna revitalizovat. Nezbytné rovněž bude dobudování regionálního biokoridoru K133 na hranici katastru Dobrochova.

A zatímco biokoridor se teprve chystá, na obnově Vranovských přehrádek už se pilně pracuje. Investorem je Státní pozemkový úřad a konkrétně Pozemkový úřad Prostějov. Tak rozsáhlou investici, která by

se měla pohybovat kolem 8 milionů korun, by obec sama nezvládla.

„Na přehradách probíhají komplexní pozemkové úpravy. Vzniká úplně nová hráz, stavidlo a spousta dalších technických prvků, které k takové stavbě patří,“ upřesňuje starostka Irena Blažková.

A proč se vlastně dělá hráz, když v Kelčickém potoce často neteče téměř žádná voda? Vše vychází z průzkumu hydrogeologů. „Tvrdí, že voda v přehradě bude. Ač se

to nám jako laikům možná nezdá, když se vystaví a utěsní nová hráz, je šance, že se voda do přehrady vrátí,“ dodává starostka.

A že v přehradě dříve byla, si jistě mnozí pamatují. Není to zas tak dávno. „Můžu to potvrdit. Přistěhovala jsem se do vesnice před 30 lety, a když jsme chodili s dětmi na procházky, voda tam opravdu byla,“ říká účetní Jitka Páleníková.

Nová přehrada by měla obci pomoci nejen při boji se suchem, ale i s povodněmi. **vs**

Obec protne cyklostezka, povede z Dobrochova do Vřesovic

Sdružení několika obcí chystá výstavbu cyklostezky, která povede mezi Dobrochovem, Vranovicemi – Kelčicemi, Výšovými a Vřesovicemi. Jejich společný projekt by měl z většího zaplatit Státní fond dopravní infrastruktury, každá obec uhradí jen kolem 15 % nákladů na výstavbu na svém území.

Nová cyklostezka bude asfaltová a kromě cyklistů ji určitě nadšeně přivítají i koloběžkáři, běžci nebo vyznavači jízdy na kolečkových bruslích. Celková délka z Dobrochova do Vřesovic

bude přibližně 8 kilometrů.

Jedinou vadou na kráse je to, že se stezku nepodařilo připojit na žádnou další. „Chtěli jsme se napojit na cyklostezku u Čehovic, což nám překazili rybáři. Obávali se velkého počtu cyklistů, který by jim rušil poklidné rybaření. Ale stezka bude mít kromě sportovního určité i své praktické využití při cestování mezi obcemi. Největší přínosem asi bude pro výšovicke děti, které jezdí do Vřesovic do školy,“ řekla Irena Blažková, podle které by mohla být cyklostezka hotova do dvou let. **red**

Co se podařilo v roce 2019

- Důkladná oprava silnice (včetně „kufru“) ve Vranovicích od návsi směrem na Vincencov, kterou financoval kraj, bude příští rok pokračovat budováním obrubníků a opravou chodníků už v režii obce.
- Dokončení systému „hnízd“ pro tříděný odpad (více na str. 3).
- Úspěšné výběrové řízení na Lokální biocentrum Vranovice (viz str. 5), do kterého se přihlášily tři firmy, což je v dnešní době úspěch. Smlouva s vítěznou firmou je už podepsaná.
- Zahájení projektování nadregionálních biokoridorů, které budou zahrnovat výsadby na rozloze 16 hektarů (více v příštím čísle).
- Příprava nového územního plánu obce, který je před dokončením. Vzniklo v něm několik nových stavebních míst,

ale ne mnoho – občané se v dotazníkovém šetření vyjádřili, že nechtějí obec rozšiřovat o nové ulice nebo „satelity“. Územní plán navíc změní možnosti využití některých pozemků, aby v obci nemohla vzniknout žádná chemička nebo průmyslová výroba znečišťující životní prostředí. Územní plán by měl vstoupit v platnost v roce 2020.

- Zadání odborného posudku na stromy na území obce. Budeme podle něj postupovat při další péči o stromy, ty nebezpečné ořežeme nebo pokácíme.
- Začíná se vracet investice do zateplení budovy Mateřské školy ukončená na sklonku roku 2018. Dříve obec platila za vytápění plynem kolem 150 tisíc ročně, dnes se tato částka snížila na třetinu. A navíc je dětem (i paní pošťáček) krásně teplo. **oú**

Okolí obce oživí dvě biocentra

V příštích letech zpestří životní prostředí v těsném okolí obce dvě biocentra. To ve Vranovicích se začne budovat už v roce 2020, následovat bude oživení lokality v Kelčicích.

Budování Lokálního biocentra Vranovice je těsně před spuštěním. Obec už vysoutěžila firmu a teď se čeká na schválení Státním fondem životního prostředí ČR, který bude investici zhruba za 1,5 milionu korun financovat.

Na území zhruba mezi Skalou a Vranovskou přehrádkou vzniknou mokřady a tůňe, v jejich okolí se budou vysazovat stromy a keře. Tůňe budou mít přelivy, aby se mohla voda přelévat z jedné do druhé a pak přirozeně rozplynout v krajině. „Vše je vedeno jednoduchou myšlenkou: Víme, že tady kdysi byla voda, tak ji zkusíme do toho území znovu dostat a pomoci mokřadům zadržet,“ řekla starostka Irena Blažková.

V součinnosti s přehradou by mělo biocentrum v případě povodně zadržet až 70letou vodu. „Z pohledu odborníků jde o nejrizikovější místo. Kdyby voda po velkém přívalovém dešti hrkla z lesů, mohla by vyplavit celou obec,“ dodala starostka.

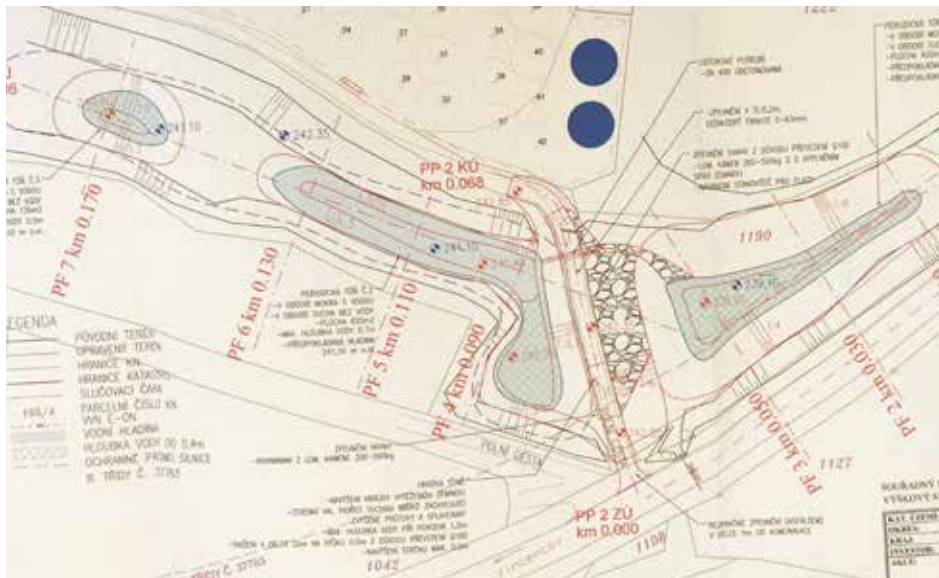
POKRAČOVÁNÍ V KELČICÍCH

Na budování biotopu ve Vranovicích naváže podobný projekt v Kelčicích v lokalitě U Blátek, kde vyrostou další mokřady. I na tomto projektu už se pracuje. Obec už má

výsledky hydrogeologických průzkumů, ze kterých vyplývá, že v lesíku je voda už 30 centimetrů pod zemí.

Celý projekt bude opět hradit SFŽP. V roce 2020 se bude biocentrum projektovat, a pokud se podaří včas vyřídit stavební povolení a všechna další razítka, hned další rok se obec pustí do práce.

red

Výřez z projektu - takhle nějak by to mělo ve výsledku vypadat

Zastupitelé budou schvalovat rozpočet

Obecní rozpočet na rok 2020, který budou zastupitelé schvalovat na konci prosince, bude téměř o dva miliony vyšší, než návrh rozpočtu na letošní rok. Je to hlavně díky lepšímu výběru daní, které stát následně rozděljuje podle přesného vzorečku mezi obce.

Obec hospodáří dlouhodobě dobře, na konci roku 2019 má na účtu téměř 4 miliony korun. „Snažíme se hospodařit tak, abychom vždy měli rezervu na nepředpokládané výdaje nebo na spolufinancování případných dotací,“ vysvětlila starostka Irena Blažková.

BUDE I NOVÝ TRAKTOR

Jedním ze zajímavých výdajů rozpočtu bude nákup nového sekacího traktoru, který obec potřebuje pořídit. Traktor je totiž u konce své životnosti, a protože na podobné náklady se nechystají žádné dotace, uhradí ho obec plně ze svého rozpočtu.

„Pravděpodobně už nepůjdeme do značky Wisconsin, kterou používáme nyní a nemáme s ní dobré zkušenosti, hlavně kvůli špatnému servisu. Když došlo k poruše, museli jsme ho odvézt do servisu a fungovat měsíc bez traktoru, to byl pro provoz obce problém,“ dodala starostka.

Ta už u starostů okolních obcí zjistila, že nejlepší zkušenosti mají se značkou Kubota. „V základní verzi stojí přes 300 tisíc, ale pro nás bude ještě asi o něco dražší. Když už nový traktor pořídíme, chceme po něm, aby zvládl všechno, od letních prací až po zimní údržbu,“ vysvětlila Irena Blažková.

vs

Jaké daně se vrací do obce?

V rámci sdílené daně jde do rozpočtu obce celá daň z nemovitostí, která se vybere na katastru obce. Dále stát posílá do obecního rozpočtu část DPH, daně z příjmů ze závislé činnosti, od OSVČ, z kapitálových výnosů i od právnických osob. Vše se přesně rozpočítává podle vzorce, který zahrnuje počet obyvatel obce i to, kolik lidí z vesnice pracuje.

DLOUHOLETÝ STAROSTA OBCE JIŘÍ VINCUREK: Za dacárnu na zadek. Za plynofikaci obce znovu starostou

Kdo jiný by měl být protagonistou rozhovoru prvního čísla zpravodaje než první „polistopadový“ starosta? S Jiřím Vincourkem jsem si povídal o dětských „dacárnách“, o životě v obci za socialismu, o starostování i o tom, proč je Vranovicím a Kelčicím lépe společně pod jednou vlajkou.

Jestli mám správné informace, tak jste místní rodák?

Su rodák přímo z Kelčic, a to doslova. Nenarodil jsem se v Prostějově v porodnici, ale doma. To bylo v roce 1947 a od té doby uplynula už dlouhá doba...

Jaká je vaše první dětská vzpomínka?

Jako když jsem byl malý kluk? To si vybavuju, jak rodiče chodili k sousedům pomáhat mlátit, a já tam chodíval taky. Byla to sedlácká rodina, my jsme jim pomáhali a oni zas na oplátku pooral kousek té naší záhumnéčky.

Takže jste už jako takhle malý pracoval?

Pracoval, samozřejmě že ja. Ale když mi bylo těch sedm osm let, tak jsem spíš jen tak poletoval a byl na obtíž. Ale když pak maminka dělala v družstvu, musel jsem chodit pomáhat. Do řepy, do hrachu.

KOZÍ MLÉKO UŽ NEPIJU

A doma práce nebyla?

Vlastního jsme měli čtyři pět měřic, malé hospodářství. Kravku, koze, králíky.

Takže jste pomáhal s dojením...

Krávu jsem nedojil, ani koze, ale odkojené su na kozím mléce. Koze jsme měli dvě.

Chutnalo vám kozí mléko?

No, chutnalo... Bylo to dostupný, měli jsme ho doma, tak se pilo. I když v tym byl sem tam chlup, tehdy se na to tak nehledělo. Ale postupně se mně to zprotivilo a dodneška kozí mléko nepiju.

A co ve volném čase, po práci?

Chodil jste třeba do nějakých kroužků?

V té době nic ve vesnici nebylo. Po škole jsem dělal dacárny, tak jak všichni kluci. Lítalo se kolem kapličky a po celé dědině. Hráli jsme schovku, na vojáky... Nebyly počítače, televize, žádná moderní technika, tak se lítalo. Rodiče byli celý den v práci, a když sem večer přišel dom, tak se jenom zeptali, jestli jsem naučený. Samozřejmě jsem řekl že ja, i když to nebyla pravda. Žádné společné učení nebo psaní úkolů, na to rodiče neměli čas. Ale když byla nějaká velká dacárna, když už si někdo stěžoval, tak vzali vařečku a dostal jsem pár ran. A bylo to vyřešený.

Tehdy fakt nebyly žádné kroužky?

Všechno to drželi hasiči. Já jsem začal chodit do hasičů už jako chlapec a chodím dodnes, i když dneska už su emeritní hasič. Přijdu na výroční schůzku, ale že bych někdy kam jezdil se zásahovou jednotkou, tak to už ne. Ale jako mladí jsme chodili na tréninky a cvičení, jezdili jsme na soutěže do okolních obcí. Tehdy jsme měli uniformy z režného plátna. Dneska už to má jinou úroveň, stejně jako technika. Dříve jsme měli Avii, to bylo cosi. Dneska mají hasiči Forda.

Kam jste chodil do školy?

Obecní škola tady byla už od roku 1928, takže jsem nemusel nikam dojíždět. Vychodil jsem tady první čtyři třídy a od páté se jezdilo do Brodku. To se vždycky střídalo podle množství dětí – některé ročníky jezdily do Otaslavic a některé do Brodku. Po škole jsem šel do učení do Prostějova, kde jsem se vyučil soustružníkem.

BUDOVATELSKÉ NADŠENÍ

Vzpomínáte, jak v té době žila mladá generace? Dneska se na mladé hlavně nadává, že bez mobilu nedají ani ránu.

Já vám to řeknu tak: Rodiče jsem měl hodný, oba dva. Ale taky mě poučovali a vykládali, jaké měli chudobné dětství a ať si vážím toho, co mám. Vždycky říkali: Kdybys prožil dětství tak, jak jsme ho prožili my, tak se chováš úplně jinak. A dneska my to stejně říkáme našim dětem a vnoučatům...

Jaký byl život v hanácké obci „za socialismu“?

Pamatuju si na ty začátky, když se tady všechno budovalo. Nejdrive se zakládalo družstvo, pak pár iniciativních lidí prosadilo, aby se vybudovala školka. Začátky byly těžké, vzpomínám si, jak tam lidi nosili ovoce, aby měly děcka co na svačinu. Ale byl to velký přínos pro maminky, které dělaly v družstvě a nevěděly, co s děckama.

To musela být pro život v obci velká změna.

Na začátku se školka vyvíjela dost těž-

kopádně. Byl to takový opatrný začátek. Nejdříve tam chodilo jenom pár děcek, ale pak jich bylo pořád víc, protože maminky chodily do práce, takže školka se stala nutností. A postupně se zvelebovala. Za mého starostování jsme vybudovali plynovou kotelnu, vyměnily se okna a dveře. A v posledních letech tam starostka investovala mnohem víc, takže se udělaly rekuperace, dal se nový plynový kotel, udělala se nová fasáda, klempířský prvky. Školka je teď dobře vybavená a i esteticky vypadá dobře, zvenku i uvnitř.

Vraťme se ještě zpátky do sedmdesátých a osmdesátých let. Jak se tehdy rozhodovalo o tom, co se v obci postaví?

Všecko měl na starost národní výbor, něco jako dnešní zastupitelstvo, ale hlavní slovo měly stranické orgány, které rozhodovaly o dění v obci. V té době se vybudoval například vodovod – napřed pro Kelčice, pak pro Vranovice a pro družstvo. Po pár letech voda nestačila, tak se dělaly nové vrty.

Bylo to takové to „budovatelské nadšení“, jaké můžeme vidět v dokumentech z té doby?

No tak zas takové nadšení, jaké vidíme v těch filmech, to nebylo. Ale třeba v sobotu se chodilo na akce Z, dělaly se chodníky, obrubníky. V obou obcích byli lidi docela aktivní a snažili se, aby se jim žilo líp.

KDYŽ HRÁLO KINO, PŘIŠLI VŠICHNI

A co běžný život lidí? V dnešní době internetu si už ani neumíme představit, jak to tenkrát fungovalo...

Já na svoje mladé roky vzpomínám rád.

Měl jsem dětství úplně jiné než dnešní mladá generace, ale nikdo mně ho nesebere. Pamatuji si třeba, jak k nám posílali různé divadla, aby tady byla nějaká kultura. Do školy jezdili promítat kino, vždycky v sobotu přivezli nějaký film. Nikdo dopředu nevěděl, co se bude promítat, ale lidi se vždycky sešli.

Teď už k vám nikdo filmy ani divadlo nevozí, ale pomáháte si sami.

A je to tak lepší. Třeba plesy – dříve byl ples hasičů, asi jedinej v obci. Dneska jsou tři nebo čtyři plese, obecní, hasičské, retro ples... Hasiči mají svůj stánek, zahrádkáři Salaš, Skaláci pečují o krásnou přírodní lokalitu... Všechny spolky spolupracují, pořádají hezký akce, lidi tam přijdou, pobaví se, dají si pivo nebo nějaký špekáček. Tak to má fungovat.

SLOUČENÍ OBCÍ? LIDI SE OBČAS I POBILI

V době socialismu, konkrétně v roce 1964, došlo ke spojení obou obcí. Vzpomínáte si, jak to probíhalo?

Bylo mi sedmnáct a měl jsem asi jiné zájmy, takže vzpomínám, ale dost matně.

„Jaká byla kultura za socialismu? Vždycky v sobotu přivezli nějaký film. Nikdo dopředu nevěděl, co se bude promítat, ale vždycky se všichni sešli.“

Navíc to nebylo jediné spojování, řešily se i družstva. Napřed byly samostatný, pak přišlo spojování Kelčic s Vranovicema a pak ještě s Určicema. Ve škole to samé – za nás Vranovice chodily od páté třídy do Otaslavic a Kelčice do Brodku. Pak jak ubývalo dětí, tak se udělala první a třetí třída ve Vranovicích a druhá a čtvrtá v Kelčicích. No a pak už těch dětí bylo ještě míň, tak se to všechno odstěhovalo do Otaslavic.

Byla tehdy mezi obyvateli obou částí obce nějaká rivalita?

To víte že ja, hlavně mezi těma staršíma. Postupně se ale hroty otupily a dneska už to většina bere jako jednu obec. Občas to bylo trochu vyostřený. Když byl starosta nebo tehdy předseda z Vranovic, tak v Kelčicích se cítili ukřivdění, že se tam málo investuje. A když byl předseda z Kelčic, tak to bylo zase naopak. Teď bych řekl, že je starostka nestranná, protože se sem přistěhovala, a snaží se myslet rovným dílem na obě části.

Ještě k té rivalitě – jak se vlastně projevovala?

Občas byla nevraživost, že se aj staří v hospodě mezi sebou pobili, ale to jenom výjimečně. Většinou šlo jen o takové slovní škádlení. Nebo boje mezi mladýma o Velikonocích. Stáli třeba ve čtyři ráno před tou státní silnicí a šli odklapat a odhrkat na okraj té druhé vesnice, aby tam lidi probudili. To byly takové spíš úsměvné věci.

A co po listopadu 1989? Tehdy se mnoho obcí osamostatňovalo, dělilo se Česko-Slovensko. Rozdělení Vranovic a Kelčic se neřešilo?

Ja, tehdy byly tendence obce znovu rozdělit. Pár lidí říkalo, že když budou samostatně hospodařit, bude to lepší. Dneska to můžeme hodnotit třeba na příkladu Vincencova. To je malá obec, která se odtrhla od Otaslavic. Kdyby zůstali, tak mají například vodovod jako v Otaslavicích, teď mají naopak velké problémy.

Jak hodnotíte spojení Vranovic a Kelčic s odstupem času?

Určitě kladně. Hlavní výhodou je, že se zvýšil počet obyvatel, což v dnešní době znamená větší daňové výnosy. Jednoduše řečeno, spojená obec má mnohem více peněz, než by měly dvě malé vesnice.

Jak se to projevuje?

V obecních investicích, to je hlavní. Nebo ve službách pro občany – teď mají někde problém udržet třeba obchod nebo poštu, to u nás nemusíme řešit.

TĚŽKÉ ZAČÁTKY, PLYN A KANALIZACE

Po listopadu 1989 jste se stal prvním demokraticky zvoleným starostou obce.

Jak vás napadlo kandidovat?

Sešlo se nás pár mladých lidí, kteří chtěli, aby se to tady všechno pohlo, aby se život v obci zlepšil. A starostování? Já se tomu bráním – vycházel jsem z toho, že starostu by měl dělat ten, kdo dostal nejvíce hlasů, a to já nebyl. Jenže ten, co je měl, tak to zase nechtěl dělat. Tak jsem do toho spadl, bez přípravy a zkušeností.

Jak jste to zvládal?

Začátky byly velice těžké. Třeba účtování a všechno to papírování. Neměli jsme žádnou ekonomku, tak jsem přemluvil souseda, který dělal předsedu družstva v Určicích, aby mně pomohl a dělal aspoň tu hospodařinu. A všechno se nakonec nějak zvládlo. Pak jsme našli paní Páleníkovou, která měla ekonomku, tak jsme jí přemluvili a dělá to dodneška. A musím říct, že výborně. Mám z toho radost, je to vlastně takové moje dítě.

Vy jste dokonce v prvních letech starostoval při zaměstnání.

To bylo hodně náročný, třeba když jsem potřeboval něco zařídit. Po práci jsem sedl na kolo a objel všechny úřady a úkoly na kole. Ale práce každým rokem přibývalo a už to bylo neúnosný, tak jsem se nechal takzvané uvolnit a zastupitelstvo mně to schválilo.

Jak své starostování hodnotíte?

Jako kolik se toho za mě udělalo nebo neudělalo? Sebechvála smrdí, to by musel posoudit někdo jiný.

Zkuste to sám. Řekněte mi, co se z vašeho pohledu povedlo, na co jste hrdý.

Zkusím vyjmenovat ty hlavní věci, které se udělaly: V obou obcích plyn, díky plynu se spravily i silnice. Vybudovala se točna na autobus, aby děti nemusely v zimě až pod dálniční most. Zmínit musím i sportovní areál, byty ve vranovské škole, rekonstrukci kapličky nebo zakoupení domu pro nový obecní úřad. Na konec jsem si nechal hloubkovou

kanalizaci. Na to su dost hrdej, podařilo se nám dát dohromady několik obcí (Výšovice, Vřesovice, Dobrochov, Vranovice-Kelčice) a udělalo se 22 kilometrů kanalizace. A když bylo hotovo, řekl jsem dost – končím.

Takže jste obec vlastně dvakrát „rozkopal“. Byli lidi rádi, že mají plyn a kanalizaci, nebo převažovalo brblání, že musí chodit v blátě?

Když se dodělal plyn, tak jsme zahladili sto-py, poflikovalo se to, a pak se za několik let řeklo, že jdeme budovat kanalizaci. Znovu rozkopaná celá dědina, to lidi nepotěší. Většina chápala, že to bude velký přínos. Ale našli se i kritici. Už jsem si zvykl, že někteří lidi nadávají pořád. To se jim nelíbí, toto by chtěli jinak... Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem.

S tím se asi musí smířit každý „šéf“, který chce něco dokázat, od ředitele firmy až po starostu obce. Dneska tady dokonce máte téměř profesionálního šťourala...

Takový extrém jsem v době starostování našťestí nezažil, což jsem rád. I když někdy lidi brblali, probíhalo to v nějakých mezích. Jednu dobu byl problém s vodou, měli jsme zastaralou čerpací stanici a navíc litinový potrubí, takže voda byla někdy rezavá, kalná. Lidi si stěžovali, ale nepsali žádné dopisy, normálně přišli na schůzi a vyříkali jsme si to. Tak se udělala nová úprava vody a od té doby je pokoj. Ale takového šťouru jsem nezažil, že by řešil takový malichernosti. Dovede být nepřijemnej až otravný, až se někdy divím starostce, s jakým klidem to zvládá.

RADĚJI NĚCO DĚLAT, NEŽ SE JEN DÍVAT Z OKNA

Když se na své starostování podíváte z druhé strany, kritickým očima – co se vám nepodařilo, co byste dnes udělal jinak?

Mrzí mě jedna věc: Dostali jsme dotaci na to, že uděláme novou ulici. Bylo tam plánovaných deset domů, ale bohužel jsme udělali jenom tři, tak jsme museli vrátit 350 tisíc.

Taky vzpomínám na dobu, když se začaly dělat pozemkové úpravy. Měli jsme příslib od Ministerstva zemědělství, že dostaneme dotaci na polní cesty, na protierozní opatření, na výsadby stromků. Taky na budování cyklostezek, což mě zvlášť chytlo – rád jezdím na kole, tak jsem byl hodně nadšený. Ale nevyšlo to – pozemky se v katastru upravily, ale co se týče konkrétních věcí, tak se udělala jen nějaká výsadba remízků kolem vysílačky, a to ještě z obecních peněz.

Takže se střídaly časy dobré i horší.

Jak na to vzpomínáte s odstupem let?

Šel byste do starostování znovu?

Teď už určitě ne, mám dvaasedmdesát let.

To bych byl akorát za blázna...

A kdybychom se vrátili o nějakých 30 let proti proudu času?

To nevím, ale asi ne. Šel jsem do toho rovněma nohama, s nadějí, že něco změním. Něco se povedlo, něco ne, to musí posoudit občani. Ale já bych se asi měl lépe v práci, od šesti do dvou a pak si dělat svoje. Starostováním někdy trpěla i rodina, když byly stresové situace a já nosil některý věci dom. Kolikrát jsme se s manželkou i raflí. To pak říkala: Neměls do toho chodit. Mohls mět pokoj a dívat se z okna, tak jak se dívají všichni.

Na druhou stranu – když vás lidi, přes všechno brblání znovu a znovu zvolili – to přece musel být hezký pocit. Ocenění vaší práce, pocit zadostiučinění...

Asi ano, máte pravdu. Vždycky jsem se snažil pracovat pro obě části obce a snad se to povedlo. Dělal jsem starostu 18 let, to je hodně dlouhá doba. A pořád se něco dělo, takže o tom člověk ani neměl čas z této strany přemýšlet. Všecko uteklo hrozně rychle.

VRANOVICE-KELČICE V ROCE 2050

Pojďme ještě na závěr z minulosti do budoucnosti. Jak budou Vranovice-Kelčice vypadat za 30 let?

V roce 2050? To už nebudu na světě...

Nebo budete slavit stovku.

No to vůbec, to by byly těžké léta. Ty krásný roky jsou už za mnou.

Tak si zkuste zahrát na prognostika...

Venkov se vyvíjí. Mladí se snaží studovat, a když si udělají vysokou, tak tady nemají uplatnění. Na druhou stranu máme dálnici, která vzdálenosti zkracuje. A je tady i opačný trend, že se lidi stěhují z měst do nedalekých vesnic. Takže my jsme zajímaví hlavně pro obyvatele Prostějova, kteří chtějí žít v hezké přírodě a zároveň mít město za humny.

Když do obce přijeli dřívější obyvatelé na sjezd rodáků, všichni vzpomínali, jak krásné roky tady prožili. Myslím, že tak to vidí i dnešní občané. Vranovice-Kelčice budou žít dále a půjde to k lepšímu. Jsem si jistý, že se naše obec nevyvíjí, ale naopak se bude rozvíjet a prosperovat.

Vladislav Sobol

„Dělal jsem starostu 18 let, to je dlouhá doba. Vždycky jsem se snažil pracovat pro obě části obce a snad se to povedlo. Jsem si jistý, že to pořád půjde k lepšímu.“

Obecní ples

Společenský život v obci zahájily jako tradičně plesy. Na tom obecním vytvořila skvělou atmosféru kapela NOVIOS, v bohaté tombole byl první cenou zájezd za 10 tisíc dle vlastního výběru a to vše za 80 korun - kdo tohle má?

Nezbývá než poděkovat hlavnímu sponzorovi akce, naší milé „domácí“ firmě Futures Contproduct, a těšit se na další ročník, který se už blíží!

V roce 2020 se ples chystá na sobotu 25. ledna, tak si ho nenechte ujít!

Šibřinky

V jiných regionech naší republiky pořádají v únoru masopustní zábavy a karnevaly, ale u nás na Hané máme šibřinky. Jejich název pochází z německého výrazu „schabernack“, což v překladu znamená „šprým, žert, taškařice, čtveráctví“.

V tomto duchu se pod taktovkou ředitelky Jany Dostálové nesl i letošní ročník, na který se sjely rodiny s dětmi z dědiny i z okolních vesnic. Prckové (a mnohdy i dospěláci) samozřejmě v maskách, které jsou rok od roku nápaditější.

Vranovská štampřla

Soutěžní ochutnávka domácích pálenek v režii Zahrádkářů měla letos už 17. pokračování - a pamětníci dosvědčí, že u nás byla jako jedna z prvních v okrese. Podobné „tekuté“ soutěže od té doby získávají stále větší oblibu.

Hlavní cenu získala šéfka Zahrádkářů Ivana Hasalová. Pomohla jí k ní pálenka manžela její neteře Daniela Viliše...

Velikonoční tvoření

Další tradiční akce, která už roky probíhá pod taktovkou Zahrádkářů v jejich Salaši. Jinak tomu nebylo ani letos, a jak je z fotek zřejmé, zájemců o společné posezení a vyrábění je stále dost a dost.

Zajímavé je i to, jak tvoření baví děti. Ve zprávách se nám občas snaží namluvit, že děti se zajímají jen o internet. Ale my víme, že když pro ně připravíme hezkou akci, na internet a Facebook si ani nevzpomenou!

Zahájení sezóny na Skale

Když červnové slunce prohřeje meze a všichni kolem domu dokončí první nezbytné jarní práce, začínáme se těšit na Skalu.

Zahájení sezóny na Skale je typické tím, že nemá žádný pevný program. Takže stejně jako v předchozích letech se děti pořádně vyřádily a rodiče i prarodiče měli příležitost si popovídat, zazpívat u kytary a dát pár kousků piva. A kdo se nudil, šel na ryby...

Řádění živlů

Ani letos nás živly neminuly - v obou částech obce řádila vichřice, obyvatele Kelčic potrápila velká voda. Děkujeme Hasičům za pomoc!

Protože se podobné jevy opakují pravidelně, obec se rozhodla pro důkladnější přípravu do budoucna. Proti velké vodě se bude letos v Kelčicích budovat ochranný příkop a chystá se i opatření, které sníží následky velkých větrů. Obec si nechala odborně posoudit všechny své stromy

(viz www.stromypodkontrolou.cz)

a doporučení využije pro postupné ořezy i kácení nebezpečných stromů.

Stavění máje

Májka se v novodobé historii obce staví ve Vranovicích nepřetržitě od roku 2002.

Nejde o zvyk typicky český, podobné tradice najdeme i v jiných zemích. Například v Rusku se jako májka používá mladá břízka, která se ve čtvrtek před svatodušní nedělí obleče do ženských šatů, po hostině se odnese k domu, kde zůstává do neděle jako host, a pak ji i s věncem hodí do řeky.

Ve Švédsku zase v předvečer svátku sv. Jana Křtitele staví vysoké a rovné kmeny borovice s obručemi a kusy dřeva, které mají připomínat muže s pažemi v bok. Kolem ozdobené májky s pozlacenými vajecnými skořápkami pak lidé tančí v kruhu.

Letošní májka byla z lesa nad Vranovicemi, Zahrádkářům ji darovaly Lesy města Prostějova

Na kácení, čištění kmene i zdobení se podílí spousta nadšenců...

...a pak už jen zbývá ji postavit, což není nijak jednoduchý úkol

Čím je májka vyšší, tím výše je i věnec. A čím výš je věnec, tím menší je nebezpečí, že ho uzme někdo ze sousední vesnice. Mohl by pak chtít hodně piva...

Kácení máje

Májku je důležité uhlídat taky proto, aby-
chom ji mohli slavnostně pokácet. S tímto
rituálem totiž souvisí originální divadelní
představení a následná zábava pro malé
i velké na Salaši.

A protože májka vydržela v pořádku až do
25. května, mohla akce, kterou tradičně při-
pravují Zahrádkáři se spoustou dobrovolní-
ků, začít.

Při divadelní scéně našich skvostně pře-
vlečných sousedů se dobře bavili všichni
přítomní. Většina obyvatel netušila (a mož-
ná ani samotní herci), jaký herecký talent
v nich dřímá...

Letošní příběh obstarali tři čuníci a vlk, kteří svými hereckými výkony pobavili celou návěs

Do kácení májky se letos zapojili prasátka, vlk i starostka, takže šla rychle a bezpečně k zemi

Zábava pokračovala na Salaši dětským dnem se spoustou atrakcí...

...i zábavou pro dospělé s živou hudbou a skvělými pochoutkami

Skalácká vařečka

Třetí ročník soutěže ve vaření kotlíkových gulášů tentokrát uspořádali Skaláci na hřišti u hasičů v Kelčicích. Každé ze sedmi zúčastněných družstev dostalo dvě kila vepřového, další suroviny už si týmy z naší vesnice i okolních obcí zajišťovaly podle vlastního uvážení.

Kromě soutěžního vaření si všichni užili spoustu společné zábavy. V dnešní době, kdy se o vaření starají hlavně celebrity v televizi, je tato soutěž skvělým počinem! Nachystáte si na rok 2020 vlastní recept?

Zatímco někteří vařili, jiní pózovali při focení skupinové fotky

Zkuste odhadnout, co všechno tam dávají...

...protože tento tým, který tvořily dámy z několika obcí, zvítězil!

Skaláci vaří společný guláš pro všechny

„Odborná“ porota měla těžké zadání: vybrat ten nejlepší pokrm

HRY BEZ HRANIC 2019

Letos uspořádal Mikroregion Předina už desáté Hry bez hranic, jejichž organizaci se ujali v Brodce u Prostějova. Po slavnostním průvodu obcí následoval soutěžní program, ve kterém změřily týmy z deseti vesnic své síly, zdatnost a schopnost spolupracovat. Na reprezentanty Vranovic-Kelčic tentokrát zůstala jen bramborová medaile - zlatou si nechali v Brodce, 2. místo obsadila obec Hradčany-Kobeřice a bronzovou příčku Vincencov.

Slavnostní defilé soutěžních týmů

Petr Piňas v jedné z netradičních disciplín

Erik Dreksler přebírá cenu za 4. místo pro Vranovice-Kelčice

Po vyčerpávajících výkonech následovala zasloužená odměna

Stanování na Skale

Letošní velká premiéra! Kromě všech tradičních akcí se v obci uskutečnila jedna historicky první.

Skaláci se totiž rozhodli, že zakončí prázdniny dobrodružně. Na půdách našli stany, oprášili spacáky a vyrazili „na vandru“, byť jen kousek za vesnici. Tentokrát výjimečně nepohrdli ani moderní technikou a akci zpestřili „letním kinem“.

Společný den i noc v přírodě si všichni náramně užili a už teď plánují další nocování v roce 2020. Zapijte se taky?

Děti netušily, co je čeká. Spaní ve stanu i skutečnou stezku odvahy ještě některé nezažily

Jídla bylo dost, ale nejlépe chutnaly špekáčky na ohni

O večerní zábavu se postarala strašidla na stezce odvahy

To jsme zvědaví, jestli něco ulovíš?

Stanové městečko na Skale. Někteří spali pod stanem prvně v životě

A nakonec už jen společné vyprávění zážitků z parádního „vandru“

Hodový pohár

Na tradiční soutěž v požárním sportu přijely do obce v předvečer mše na počest sv. Bartoloměje, patrona kelčické kapličky, družstva hasičů i hasiček z celého regionu.

Soutěžnímu klání, jehož výsledky nejsou až tak podstatné, předcházela v pátek Hodová zábava s kapelou No problem. Po sobotní soutěži následovalo Hodové odpoledne s pozezením při harmonice, které ukončil ohňostroj. A děti? Ty se vyřádily při skákání na hradu a trampolíně...

Akci finančně podpořil Olomoucký kraj.

Předhodové posezení

Zatímco Kelčice bavili Hasiči, ve Vranovicích uspořádali Předhodové posezení Zahrádkáři.

I tady se soutěžilo, konkrétně o Vranovickou buchtu. Pro ty, kteří soutěž neznají, upřesňujeme, že se jedná o „jedlou“ buchtu, ač krásných slečen a žen, které by se mohly zúčastnit soutěže krásy, bylo na místě taky dost.

Po obou akcích tak byly na nedělní hody Vranovice i Kelčice dokonale připraveny.

Ukončení sezóny na Skale

Když to jde, spojí Skaláci rádi zábavu s prací. Nebo naopak - práci se zábavou, jak tomu bylo v sobotu 31. srpna 2019.

Všichni se společně pustili do zazimování tábořiště, úklidu ohniště... a při tom probrali, jaké bylo léto. A k tomu něco upekli.

Skalácká drakiáda

Už jsme zjistili, že nejvíce fouká za bytovkou ve Vranovicích směrem na Prostějov, a právě proto pořádáme drakiádu právě tady.

Začátky před lety byly náročné hlavně pro rodiče, kteří s draky běhali, dnes už jejich úlohu převzaly zkušené děti, od nejmenších prcků až po teenagery. Ale řemeslná zdatnost už chybí: zatímco kupní draci letos létali hodně vysoko, těm vyrobeným doma se k obloze moc nechťelo.

Předvánoční posezení s důchodci

Na každoročním setkání s našimi rodiči a prarodiči se o zábavu starali hlavně harmonikáři: dva „profesionální“ a „naše“ Jana Vlachová.

Všechny mile překvapil „film“ poskládaný z fotek z obecních akcí i investic.

Vánoční tvoření

Poslední akce roku před zahájením adventu probíhá tradičně na Salaši pod záštitou Zahrádkářů.

I tentokrát si všichni vyrobili adventní věnce a spoustu vánočních doplňků, které teď zdobí jejich domovy.

Jak už je u Zahrádkářů zvykem, sešli se všechny generace, od vnoučat až po babičky. A tak máme naději, že vánoční zvyky a tradice v naší vesnici jen tak nezaniknou...

Rozsvícení vánočního stromu

Nechybělo málo a nebylo co rozsvěcovat! Skaláky pokácená borovice douglaska, pověstná křehkým dřevem, se při nakládání zlomila. Skaláci naštěstí měli dost sil a zvládli složit ještě jeden strom...

Samotné rozsvícení v sobotu 30. listopadu už bylo o poznání veselejší. Přišel Mikuláš s čertem a andělem, krásný program si připravili prckové ze školky. A domů odcházely všechny děti s balíčkem, který pro mikulášovu družinu zajistila obec jako příklad skvělé spolupráce nebe se zemí.

Vánoční strom nám letos věnovala obec Vincencov. Děkujeme!

Kluci a holky ze školky si pro všechny připravili krásný program...

který ocenil i Mikuláš s čertem a andělem

Zatímco někteří školkáčci si své vystopení užívali...

...jiní překonávali trému. Nebo už se pod pódiem objevil čert?

Na saxofon zahráli sourozenci Vojáčkovi...

...a na harmoniku Michaelka Vlachová

Rozsvícení kaple v Kelčicích

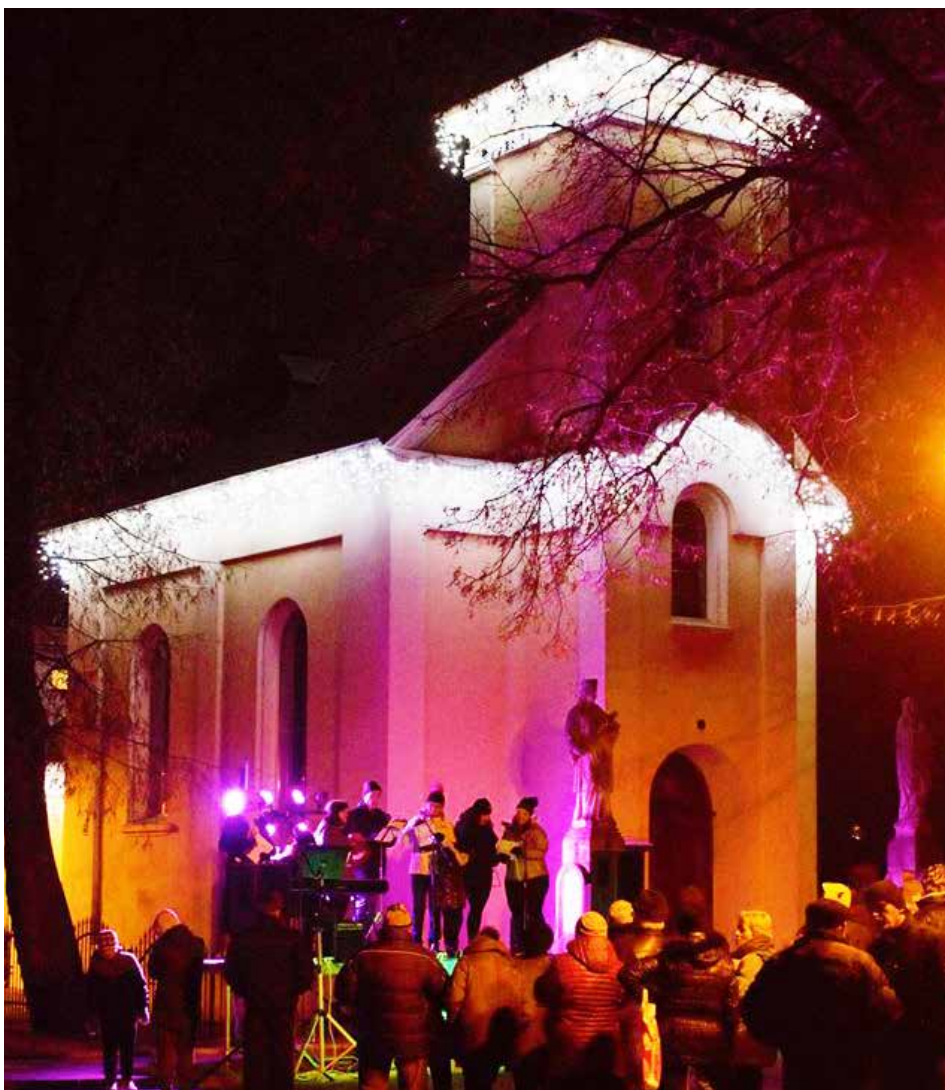
Po rozsvícení stromku ve Vranovicích jsme v sobotu 7. prosince vytvořili adventní atmosféru i v Kelčicích vánočním nasvětlením naší kapličky.

Zatímco u stromku bylo díky mikulášské nadílce živo, u kapličky po mši se nám podařilo vytvořit krásné zážitky společným zpíváním koled a vánočních písní. Každý zájemce dostal texty písniček... a náš společný chorál museli slyšet až v Prostějově, a jestli ne, tak v Dobrochově určitě.

Děkujeme organizátorům i účastníkům akcí za krásný společně prožitý rok.

Sbor se poctivě připravoval dva měsíce

Vánočně nazdobená a nasvícená kaple sv. Bartoloměje má neopakovatelné kouzlo

Zaznělo celkem deset písní. Šest tradičních a čtyři novinky:

„Bim bam“ od Spirituál kvintetu, Gottova „Už z hor zní zvon“,...

...„Vánoční strom“ od Lucky Vondráčkové a Vánoční ukolébavka

O focení rodin a přátel před kapličkou byl velký zájem

Informace z olomouckého hejtmanství, které se hodí

UTILITYREPORT POMŮŽE

Díky službě UtilityReport, kterou najdete na krajském webu olkraj.cz, už při přípravě stavby nemusíte obíhat energetiky, plynaře nebo vodaře. Vyjádření k existenci sítí teď získáte na jednom místě a vše vyřídíte z domu.

„Služba funguje jako hromadná podatelna. Vyplněním jednoduchého formuláře se vygeneruje žádost, která je navíc vybraným správcům inženýrských sítí zaslána elektronicky,“ vysvětluje Pavel Šoltys, náměstek hejtmana Olomouckého kraje.

30 NOVÝCH SANITEK

Platným citátem, že zdraví se nedá vykoupit penězi, se řídil Olomoucký kraj, když objednal pro svou záchrannou službu celkem 60 nových sanitek. Většina z nich už lidem slouží, další kraj dostane v příštích měsících.

Kromě sanitek je součástí zakázky za zhruba 97 milionů korun také objednávka nového zdravotnického vybavení. Špičkové přístroje umožní lékařům efektivnější práci v terénu a podstatně zvýší šanci pacientů na přežití.

PROSTĚJOVSKÁ NEMOCNICE MÁ ODDĚLENÍ PALIATIVNÍ PÉČE

Koncepce paliativní péče, kterou Olomoucký kraj zavedl jako první v Česku, má první velký hmatatelný výsledek – nové paliativní oddělení v prostějovské nemocnici. Zdravotníci se v něm budou starat o nevyléčitelně nemocné a umírající.

„Rekonstrukcí stávající budovy vzniklo devatenáct lůžek následně a pět paliativní péče. Součástí přestavby bylo vybudování pietní místnosti, aby se rodina s umírajícím pacientem měla kde důstojně rozloučit,“ uvedl hejtmán Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk.

S přestavbou nemocničního pavilonu začali dělníci vloni v listopadu. Nová je elektroinstalace, zdravotnická, zázemí pro lékaře i sestry. Z celkových nákladů (30 milionů Kč) hradil 27 milionů Olomoucký kraj.

SEDM VÁNOČNÍCH OTÁZEK PRO STAROSTKU

Na jaký vánoční dárek z dětství nejvíce vzpomínáš?

Byl to asi ten úplně první, který si vybavuju. Když jsem měla tak tři nebo čtyři roky, koupil mi děda panenku – a já jsem ji do rána rozebrala doslova „do šroubků“. Chtěla jsem ji vysvlíknout šatičky, jenže ty byly připevněné na tělíčko, jak se to dříve dělávalo, takže když jsem chtěla svlíknout šatičky, musely jít dolů i nožičky a ručičky.

Které byly tvé nejkrásnější Vánoce?

Vlastně všechny, když jsem byla malá a těšila se na hračky.

Dneska kupujeme dětem hračky celý rok, ale dříve to tak nebylo. Takže když jsem dostala „malou kadeřnici“ s fémem, natáčkami a hřebeny, byl to pro mě zážitek a zábava na několik měsíců.

A který tvůj dárek udělal někomu velkou radost?

Těžká otázka... Asi aku vrtačka pro mého muže, z ní měl fakt radost. Navíc po ní už dlouho toužil. Musím dodat, že na drahé dárky si moc nepotrpíme. Kupujeme si dárky, které nás dají dohromady, třeba společný víkendový pobyt na nějakém zajímavém místě.

Jak probíhá tvůj Štědrý den?

V posledních letech vznikla v obci moc hezká tradice krmení zvířátek, kterou si fakt užívám. V devět ráno vyrážíme se známými a s dětmi z okolí do přírody se zásobou chutných vánočních dárků pro zvířata. Takže Štědrý den prožiji napůl s přáteli ze sousedství, které mám ráda, a napůl rodinně.

A co Štědrý večer?

Ten prožíváme klasicky jako většina rodin. Polévka z kapra, smažený kapr s bramborovým salátem. Krájíme jablka, abychom našli hvězdičku, a k tomu si použijeme koledy.

A co zlaté prasátko?

Ráno si dáme vánočku a pak až v šest večeri, ale prasátko jsme ještě neviděli. Tuto tradici by sice můj muž nejraději zrušil, ale já mu nejvýš dovolím zobnout si cukroví (smích).

Daří se ti prožívat advent v klidu a pohodě?

Naopak, v prosinci je na obci nejvíce práce. Všechno se musí dokončit, vyhodnotit, zaúčtovat. Navíc je třeba připravit a schválit rozpočet a další plány na příští rok. Do toho rozsvěcujeme stromek a kapličku, s tím jsou přípravy už několik týdnů předem. K úklidu a nějaké práci doma se dostávám většinou až předposlední víkend před Vánocemi a teprve poslední sobota před Štědrým dnem bývá skutečně klidná, s pohodovým výšlapem na Předínu.

vs

Zpravodaj obce Vranovice–Kelčice

Vydavatel: Obec Vranovice–Kelčice, 798 08 Kelčice 31, IČ 00288926

Registrační číslo: MK ČR E 23598

Redakční rada: Irena Blažková, Milan Ošťádal, Lenka Hrudová

Šéfredaktor: Vladislav Sobol

Grafika: layout Robin Caïs, zpracování čísla Vladislav Sobol

Foto: Lenka Hrudová (skoro všechny) a Vladislav Sobol (str. 2, 4, 5-6, 13)

Redakce: zpravodajvk@seznam.cz, 725 595 417

Vychází 3-4x ročně v nákladu 250 ks.

Křížovka o ceny

Na dlouhé zimní večery jsme pro vás připravili křížovku, kterou pro naši obec na míru vyrobil Karel Wiedermann z olomouckého křížovkářského kroužku Ječmínek. Pro tři vylosované luštitelé jsme připravili hezké odměny.

AUTOR: -KAWI-	TYP LADY	1. ČÁST TAJENKY	HLAVNÍ MĚSTO ITALIE	JAPONSKÁ LOVKYNĚ PEREL	PŘITAKÁNÍ		NEVO- JENSKÉ OBLEČENÍ	ABRAHÁMOV SYN	ARMÉNSKÉ SÍDLO	ŘÍMSKÁ 4	PONORNÉ ČERPADLO	SOUBORY MAP		V HUDBĚ „HRÁT, JAK JE PSÁNO“	SPOJKA	ZNAČKA RUTHENIA	3. ČÁST TAJENKY	LETADLA
KOŽNÍ NEMOC						ZAHRAŇČÍ LISTNATÝ STROM							STADIUM HMYZU					
OBOHA- COVAT AROMATEM													DOMÁCKY OLGA ZEŠÍLENÝ ZÁPOR					
RODIČKA (OBEČNĚ)					VELKÁ MOUCHA MRAVOUK				PROSTOR MEZI DOMY ODSTRANĚ- NÁ MYTÍM							NÁZEV HLÁSKY R SÚDANSKÉ SÍDLO		
STARÉ ZÁJMENO				EPICKÝ BÁSNÍK LIHOVINA Z RÝŽE				SLOVENSKÝ FOTOGRAF PATŘÍČÍ EMĚ							DOMÁCKY ADAM DOBYTČÍ NÁPOJ			
SPZ ROKYCAN			KORÁLOVÝ OSTROV DRUH KYTOVCE				VYDÁNÍ CIZOKRAJ- NÉ RYBY							NÁSTRAHA PYTLÁKA RADIOAKTIV- NÍ PRACH				NORSKÝ JACHTAŘ
DĚTSKÝ ZÁSP						CHYBY SKÁKAVÝ ĚLENOVEC							VELKÝ HÁK JEDNOTKA PROSTORO- VÉHO ÚHLU					
	SLOVENSKÝ „JINAK“ SOUČÁST VOŇAVEK					JMÉNO FENY PREŠOVSKÝ PODNIK						BEZ PŘÍPRAVY NABĚŽNÁ PLOŠKA						
DOMÁCKY IZÁK					JALOVÁ SOKOLSKÉ SLAVNOSTI						NÁŠ HEREK SLŮVKO NÁSOBENÍ					MAĎARSKÝ „A“ ZNĚT		
TURECKÁ JEDNOTKA OBJEMU				SOUVISLÉ ŘADY VÝMĚŠEK ÚST					KLADNÁ VLASTNOST ROV						ZKRATKA URANOVÝCH DOLŮ ÚTOK			POHYBY SEM A TAM
PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY			UŠÍ ZVÍRÁT EKONOMIE (SLANG STUDENTŮ)					ŠPICE HAD						TROPICKÉ ŠILENSTVÍ ROZESTUP ROSTLIN				
VAJEČNÁ PLACKA							ČISTIT V PRÁČCE MZDA						ZDI JMÉNO HERCE SHARIFA					
ŽENSKÉ JMÉNO						OHRADA STEPNÍ PTÁK						PRAŽSKÉ SÍDLUŠTĚ HUDEBNÍ NÁSTROJ						
	OPATŘIT OBUVÍ	OSOBNÍ ZÁJMENO 2. ČÁST TAJENKY			VYDLABANÝ OTVOR ÚLOHA				SLOVANSKÝ PLIVNÍK OMÁMIT ALKOHOLEM							OSOBNÍ ZÁJMENO DRAVÁ RYBA		
ZASKLENÉ OTVORY VE ZDI					POŠKOZENÍ TĚLA ZAÚPĚNÍ				OVANUTÍ DOMÁCKY OLDŘICH						NÁZEV HLÁSKY B STARÝ NÁ- ZEV RADONU			DOMÁCKY ATANÁZIE
DOMÁCKY BEATA				LAKOMEC FILMOVÁ HVĚZDA				OPŘENÍ OBCHOD						CHODIDLO PATŘÍČÍ PAMELE				
SPZ OLOMOUCE			POVEL K ZASTAVENÍ JIHO- EVROPANKA				LŮNO STARO- GERMÁN						ŘIDIČ F1 PIVOTMANI					
KANTOR						DRUH NEROSTU DOMÁCKY ELIŠKA						NÁŠ HOKEJISTA PLASTIKOVÁ STAVEBNICE						
CHEMICKÝ PRVEK					NADŠENÍ BUNKR						ODĚV DŽUDISTŮ SUŠICKÝ PODNIK							ZNAČKA NAŠICH LETADEL
	RUSKÝ PANOVNÍK ZKR. NAŠÍ AKADEMIE				NÁŠ HEREK STARO- ARMÉNSKÉ MĚSTO				BEZOZTNÁ RYBA TMEL							SPZ KOLÍNA DOMÁCKY TOMÁŠ		
LIBANONSKÝ SPISOVATEL				JMÉNO CHA- ČATURJANA ZN. AMPÉR- ZÁVITU				SLOVENSKÝ „KOTEL“ PŘEDLOŽKA							SÁDLO UKAZOVACÍ ZÁJMENO			
SOUPIŠY UDÁLOSTI						ÚTOČIŠTĚ						TIHLETI						POMŮCKY: AAS, AKL, AKOT, ARIT, EKONA, IONON, KIT, NITON, OKE, SIVEN, ZOD
UŠPINIT						POTOM						SLOVENSKÝ „JINAM“						

Vyluštěnou tajenku posílejte do 30. ledna 2020 na e-mail zpravodajvk@seznam.cz,
případně vhodte do schránky **Obecního úřadu (Kelčice)** nebo **restaurace Pod Kaštany (Vranovice)**.

Datum	Název akce	Pořadatel
11. 1.	Retroples / U Toma	Ondra Burda
25. 1.	Obecní ples / U Toma / hraje Novios	Obec
8. 2.	Výroční schůze / Salaš	Zahradkáři
15. 2.	Masopustní průvod PREMIÉRA / MASOPUST SE PO LETECH VRACÍ DO DĚDINY! Sraz masek v 7:30 na Salaši, v 9:00 předání práva u starotky	Hasiči / Obec
16. 2.	Šibřinky / U Toma	MŠ
28. 2.	Hasičský ples / U Toma	Hasiči
7. 3.	Vranovská štamprla a soutěž o nejlepší sekanou / Salaš	Zahradkáři
21. 3.	Společenský večírek školky / U Toma	MŠ
4. 4.	Jarní velikonoční tvoření na Salaši	Zahradkáři
1. 5.	Stavění máje / návěs Vranovice	Zahradkáři
30. 5.	Kácení máje a dětské odpoledne / návěs Vranovice a Salaš	Zahradkáři
6. 6.	Zahájení letní sezóny na Skale	Skaláci
11. 7.	Skalácká vařečka	Skaláci
21. 8.	Hodová zábava	Hasiči
22. 8.	Hodový pohár	Hasiči
29. 8.	Ukončení sezóny na Skale / stanování dětí s rodiči	Skaláci
5. 9.	Předhodové posezení / pro změnu na Salaši	Zahradkáři
10. 10.	Drakiáda	Skaláci
31. 10.	Lampionový průvod k výročí založení Československa	Obec / Hasiči
22. 11.	Přátelské posezení se seniory / U Toma	Obec
28. 11.	Vánoční a adventní dílna na Salaši	Zahradkáři
28. 11.	Rozsvícení vánočního stromu / Vranovice	Obec
5. 12.	Rozsvícení kapličky / Kelčice	Obec
12. 12.	Výroční schůze	Hasiči
19. 12.	Výšlap na Předinu	Mkrg. Předina